

LBRIS

We know
books

Să nu scrii asta!

*O singură noapte cu pitonul
nu e de ajuns.*

TEAGAN HUNTER

Traducere din engleză de Elena Căpușan

POPCORN

Oradea, 2024

Unu

MONTY

- Au!
- Drace! Ești bine?
- Da, da, doar că am dat cu capul în dozatorul de săpun.

Nu te opri.

Străinul râde înfundat.

- Nu aveam de gând să mă opresc, Monty.

Chicotesc când îl aud rostindu-mi numele, în parte pentru că sunt amețită, dar mai ales pentru că îmi amintesc când mi-a zis pe nume pentru prima dată.

- *Bună, sunt Monty.*

- *Bună, Monty. Vrei să-mi vezi pitonul?*¹

Când își pronunțase oferta cu un zâmbet încrezut, am știut că sunt pierdută pe vecie.

---

¹ În original „Python” făcându-se astfel referire la grupul britanic de comedie „Monty Python”.

În apărarea mea, să recunoaștem că a fost cea mai bună replică de agățat din câte mi-a fost dat să aud în seara asta și, pentru că sunt nouă în oraș și hotărâtă să-mi fac o intrare de pomină, iată-mă aici: cocoțată pe blatul din baia unui club dubios numit Lola's cu un tip pe care tocmai l-am cunoscut.

El e noua mea aventură, iar eu savurez în voie fiecare clipă.

Atingerea lui e blândă, dar fermă. Măinile mari îmi cuprind talia, mă țin destul de strâns cât să-mi lase urme roșii pe piele, dar fără să mă rănească. E sexy, mă face să mă simt în siguranță, la căldurică, *în viață*.

Sau poate că buzele lui, care-mi șovăie pe gât și sub bărbie, au acest efect amețitor. Țepii de pe obrazul lui neras îmi zgârie pielea, iar eu trăiesc pentru acest moment.

Sunt prima care va recunoaște că *nu-mi stă în fire*. Nu sunt genul ăsta de fată. Nu-mi fac de cap cu străini arătoși. Să fim serioși, nici măcar nu agăț tipi prin baruri. Sunt o fată obișnuită, colega ta de bancă sau vecina de la bloc.

O știi și mi-o asum.

Nu am niciun strop de *vino-ncoa'* senzual sau obraznic, dar ceva în felul în care i-a alunecat privirea peste corpul meu m-a făcut să mă simt demnă de săruturile sale.

Sau poate că e vorba de faptul că am băut cam mult.

Mda, ar putea fi vorba despre băutura.

Buzele lui îmi explorează gâtul, iar eu mă înclin spre el savurând atingerea mai mult decât s-ar cuveni s-o fac. Săruturile sunt lente, umede și perfecte. Își trece mâna pe spate, în sus, spre păr, își răsuțește șuvițele între degete și trage ușor ridicându-mi capul în poziția pe care și-o dorește.

Îmi adulmecă pielea de la gât, iar mie mi se pare cel mai senzual gest cu putință.

- Miroși a bere, a transpirație și a flori. Mă sărută delicat. De ce flori? murmură el.

Nu-i răspund.

Nu pot.

Mi-a acaparat din nou gura.

Își mișcă încet buzele pe ale mele, studiind și tachinând, testându-mi limitele, luând aminte la felul în care ne potrivim.

Mâna cu care îmi ținea părul îmi cuprinde fața acum, felul în care mă apasă sub bărbie e atât de... irezistibil. Nu e prea mult, dar nici nu e suficient.

Își strecoară limba în gura mea și aproape că mă destram.

Câtă finețe. Și încredere.

Tipul ăsta chiar *știe* să sărute.

Mă rog, nu am sărutat decât trei băieți în viața mea, dar sunt convinsă că el e cel mai bun de pe planetă. Felul în care îmi incendiază pielea, e cu neputință să fie cineva mai priceput pe lume.

Își dezlipește gura de buzele mele și coboară din nou sub bărbie, după care urcă spre locul acela tainic din spatele urechii.

Chicotesc la atingerea lui, iar el râde, trimițând pe piele unde care mă gădilă.

- Nu mai râde. A trecut ceva timp de la ultima oară când...

- Aha. Și totuși cred că reacționezi așa din alt motiv, mă contrazice el.

- Ai dreptate. De fapt sunt îndrăgostită lulea de tine pentru că te cunosc atât de bine.

Țâțâie.

- Ești cumva sarcastică? Ai cuvintele la tine, nu glumă.

Buzele lui urcă spre urechea mea.

- Îmi place asta.

Vreau să-l împing de lângă mine și să îl trag mai aproape în același timp.

Să-l împing pentru că toată această poveste îmi este străină. Nu mă reprezintă. Eu nu arunc cu vorbe tăioase și cu siguranță

nu îmi fac de cap cu străini prin băile din baruri.

Să-l trag mai aproape pentru că nu cred să existe săruturi mai dulci decât ale sale.

Mai e și sentimentul de rușine.

– De obicei nu sunt atât de... directă cu bărbații.

Își trece degetele peste pulovărul meu, urcă spre gât și trage ușor de gulerul bluzei scrobite care se arată de dedesubt.

– N-aș fi zis.

– Îți bați joc de mine? Mor de rușine aici, iar tu mă iei peste picior?

Se îndepărtează puțin, iar eu resimt acut privarea de căldura corpului său. Mă ghemuiesc încercând să mă încălzesc.

– Rușine?

Sprâncenele negre i se împreunează. Stă în fața mea, cu câte o mână cuprinzându-mi fiecare șold. Așteaptă un răspuns.

Sub lumina gălbuie a becului de deasupra noastră, mă uit cu atenție la bărbatul care stă drept între picioarele mele desfăcute.

Pielea sa măslinie este acoperită – și, când zic acoperită, mă refer la fiecare centimetru până sus, spre gâtul lat – cu tatuaje. Nu le discern în jocul umbrelor, dar toate par foarte frumoase oricum.

Maxilarul său puternic și proeminent are un contur delicios, iar buzele sale plinuțe au culoarea trandafirului. Nu-mi dau seama ce culoare îi sunt ochii, dar în momentul acesta are privirea ușor sticloasă. A dat și el pe gât câteva pahare în plus.

– Nu are de ce să-ți fie *rușine*. Suntem adulți și ne face plăcere să ne petrecem niște timp împreună – nimic rușinos aici.

Mă agit sub privirea lui scrutătoare.

– Doar dacă nu cumva nu-ți face plăcere...

– Ba da, îmi face, răspund eu un pic prea repede.

Rânjește din nou.

– Ah, da? Atunci ce-i mare scofală?

Dau din cap.

– Nu e mare scofală. Sunt prostuță.

Se îndepărtează de blat, iar acesta trosnește eliberat de greutate.

Asta e altă chestie: tipul e uriaș – e numai fibră tot, ceea ce îmi spune că ascunde sub tricoul ăla strâmt cel puțin șase pătrățele de mușchi abdominali perfecți.

Gândul ăsta mă dă peste cap, pentru că nu mai văzusem un abdomen sculptat niciodată în viața mea. Mă mănâncă degetele să-l ating și, înainte să mă dezmeticesc, îl trag înapoi între picioarele mele. Palmele mele îi mătură ușor abdomenul, iar el scutură din cap.

– Ce faci, Monty? Îmi șoptește. Îi simt respirația pe buzele mele.

– Mușchi.

– Ha?

– Bănuiesc că ai mușchi.

Emite un șuierat când mâinile mele îi ating pielea dezgolită, iar eu mă îndrăgostesc imediat de acel sunet. Aș zice că nici el nu se mai satură de contactul acesta bizar.

Îmi trec degetele în sus pe abdomenul lui.

– Unu... doi...

Pieptul i se mișcă rapid.

– Trei... patru...

Îmi prinde mâna și o țintuiește uitându-se fix în ochii mei. Sunt atâtea umbre între noi încât abia dacă îl văd.

Și asta mă incită și mai mult.

– Șase, Monty. Sunt șase.

Mă încrunt.

– Mi-ai stricat surpriza.

Îmi apasă buzele cu ale lui, iar mie îmi scapă un suspin. Mișcărilor lui sunt atât de grăbite, încât mă fac să alunec

aproape de tot de pe blat. Rămân cu fundul agățat de margine și caut un sprijin, înfășurându-mi picioarele în jurul taliei sale. Faptul că l-am urmat la baie a fost cea mai înțeleaptă decizie din seara asta.

Erecția lui mă apasă pe *toate* locurile potrivite și se simte exact ca pitonul de care pomenise.

– *Fuuuuutu-i.*

Am auzit multe înjurături la viața mea și nu am nimic cu ele, doar că nu au sunat niciodată bine ieșind pe gura mea, așa că nu le folosesc.

Dar cuvântul ăla ieșind din gura lui a sunat mai mult ca o rugă fierbinte decât ca o sudalmă.

Mă rog și eu împreună cu el.

Mâinile îi alunecă pe picioarele mele dezgolite și se strecoară sub fusta lungă până la genunchi pe care o port. Nu-l opresc când urcă spre coapse și nici atunci când îmi ajunge la chiloței.

Sunt prea pierdută ca să realizez că nu ar trebui să fac toate astea cu un străin și prea pierdută ca să-mi pese că străinul își trece degetul peste elasticul de pe coapsă și prea amețită când încheieturile degetelor sale îmi ating labiile umflate.

Își îngroapă fața în scobitura gâtului meu și îmi atinge în continuare elasticul chiloțelilor. Simt că explodez cu fiecare atingere. Nu știe dacă să înainteze sau nu.

Știu eu.

– Poți să mă atingi, Robbie.

O altă rugă fierbinte și unul dintre degetele lui se strecoară sub lenjeria mea intimă, căutând un punct anume.

– Ești atât de umedă, îmi șoptește înainte să-mi acapareze din nou gura.

Cuvintele lui îmi incendiază corpul, sau era sărutul oare? Nu-mi dau seama care dintre ele, dar știu că nu sunt obișnuită să aud așa ceva.

Mai adaugă un deget și mă paralizează. Degetele îi alunecă

înăuntru și afară din mine, iar eu icnesc șocată când îmi apasă pe clitoris cu degetul mare.

Ce naiba...

– Mai fă-o o dată.

Mai eliberează un hohot gătit, dar se supune, încercuind și tachinând grămăjoara de terminații nervoase, apăsând-o cu degetul mare exact cât trebuie.

– Încă o dată.

Se supune.

– Nu te opri.

Nu se oprește, iar eu iau foc.

Nu o pot descrie altfel. Mă destram sub el, cu picioarele tremurânde, respirația întretăiată și ochii dați peste cap.

Am citit despre asta în revistele pe care le citește sora mea, se zice că ar fi cel mai euforic sentiment din lume... și chiar așa e.

Mă agăț de Robbie când cobor de pe culmi, respirația îmi revine la normal, degetele lui încă îmi mai mângâie languros clitorisul.

– Ești bine? mă întreabă șoptit.

– Sunt...

O bătaie la ușă mă scoate brusc din visare și îmi limpezește creierul încețoșat.

Dumnezeule.

Ce am făcut? Sunt într-o toaletă *publică* cu un *străin!* Și l-am lăsat... l-am lăsat să-mi facă niște lucruri depravate!

Inima stă să-mi sară din piept, dar din motive complet greșite de data asta, și nu reușesc să-mi trag sufletul.

Împing zidul uriaș de mușchi din fața mea, care mă lasă să sar de pe blat și se încruntă.

– Monty?

– Eu... Așa ceva... Noi... Pufnesc supărată că nu reușesc să scot cuvintele pe gură. Nu pot să cred că te-am lăsat să-mi

faci... așa ceva!

Zâmbește, și e atât de sexy că mă face să mor de ciudă. Face doi pași spre mine și își ridică mâna spre obrazul meu. Oftez la atingerea lui, și reacția asta a mea mă enervează la culme.

Îmi atinge ușor urechea cu buzele.

– Te-am atins, Monty. Te-am atins. Mi-am băgat degetele înlăuntrul tău și ți-am mângâiat clitorisul dulce până te-ai destrămat de tot în fața mea. Asta ți-am făcut. Își trece buzele peste fața mea până ajunge la gură, și apoi mă sărută din nou.

Iar eu îl las. Îl las să mă consume, să preia controlul și să-și miște buzele peste ale mele așa cum dorește. Nu știu ce m-a lovit și în momentul ăsta nici nu-mi pasă.

Până la o altă izbitură în ușă.

– Nu. Eu nu sunt așa. Tu... tu nu înțelegi. Râd sec. Cum ai putea să înțelegi? Ești un străin.

Oftează iritat și, sincer, nu-l pot învinui. Eu m-am răcorit, dar el e în continuare cu ditamai erecția.

– Credeam că am vorbit deja despre asta.

– Așa e... dar nu... nu pot. Nu-mi stă în fire.

– Tot repeți asta, dar ce înseamnă de fapt?

Îi arăt cu mâna spre mine:

– Vezi asta? Ținuta mea? Ți se pare că e o costumație de sex în toaletă?

Ochii săi duri mă cercetează, iar eu îmi simt din nou pielea încinsă.

Mă parcurge lent de sus până jos. Îmi studiază fața pistruiată încadrată de șuvițe lungi de păr roșcat, puloverul meu negru din cașmir de sub care se zărește cămașa albă, fusta până la genunchi cu imprimeu floral și până jos, la ghetele mele albe, perfecte.

Nu prea mă potrivesc în toaleta asta, și nici măcar în barul ăsta, și nici lângă cineva ca el. Suntem amândoi conștienți de asta.

El nu spune nimic, iar eu o iau ca pe un semnal de plecare.

Îmi aranjez în grabă hainele și mă întorc spre blat în căutarea poșetei pe care o purtam pe umăr când am dat buzna aici. Mă uit pe furiș în oglindă și o regret imediat.

Buzele îmi sunt umflate, obrazii roșii, ochii încetoșați, iar părul meu roșcat e vâlvoi.

Arăt de parcă am făcut o poză – ceea ce am și făcut, firește.

Îmi găsesc poșeta, o trag spre mine și o deschid ca să văd dacă nu am pierdut nimic. Privirea mi se oprește pe pix.

O parte din mine își dorește să fugă de aici și să nu-l mai vadă niciodată, dar niciodată, pe Robbie. Mi-e rușine de cât de ușor i-am cedat, mă înfricoșează felul în care m-a făcut să mă simt vulnerabilă.

Cealaltă parte din mine vrea să-i dau numărul meu de telefon și să-l las să mă sărute oricând are chef.

Ceea ce nu-mi stă în fire.

Ce s-a întâmplat cu mine? *O fi băutura.*

Asta e - trebuie să fi fost băutura. Nu sunt o mare băutoare, iar în seara asta dădusem gata trei pahare dinainte ca Robbie să intre în bar. De aceea am dansat și am vorbit cu atâția tipi. Alcoolul e singurul motiv pentru care am scăpat de toate inhibițiile în halul ăla.

Alcoolul mă face îndrăzneță.

Și prostituță.

Înainte să-mi mai las vreun gând să-mi treacă prin cap, fac ceva ce n-aș fi făcut nici într-o mie de ani.

Îmi scriu numărul de telefon pe un șervețel de hârtie, i-l bag în mână și fug.